

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A1“ 2018-08-27 SKUNDO**

2018 m. spalio 31 d. Nr. S- 186 (7–172/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovui
mokesčių administratoriaus atstovui

Ramutei Matkevičienei
Advokatui A. A.,
D. D.

2018 m. spalio 9 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „A1“ (toliau – Pareiškėja) 2018-08-27 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2018-08-01 sprendimo Nr. 1A-297, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas ginčijamu sprendimu patvirtino Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) 2018-05-22 sprendimą Nr. 18KP-08-343, kuriuo tranzito procedūros vykdytojai UAB „B1“ ir Pareiškėjai (prekių vežėjai) įregistruota solidari importo skola (8 203 Eur muitis, 345 Eur maito delspinigiai, 20 862 Eur pridėtinės vertės mokestis (toliau – PVM), 5 320 Eur PVM delspinigiai, 2 906 Eur bauda) muitinei dėl nebaigtos Bendrijos tranzito procedūros pagal tranzito deklaraciją MRN 16LTVG200014DBE6D0 (2016-01-13).

Sprendime nurodoma, jog nustatyta, kad Vilniaus TM, gavusi informaciją iš Latvijos Respublikos pajamų tarnybos apie tai, kad Latvijoje neteisėtai buvo užbaigtos Bendrijos tranzito procedūros, vykdytos pagal 19 tranzito deklaracijų, tarp jų ir tranzito deklaraciją MRN 16LTVG200014DBE6D0 (2016-01-13), atliko tyrimą. Tyrimo metu iš Latvijos Respublikos pajamų tarnybos buvo gauta papildoma informacija, kurioje nurodyta, kad Latvijos muitinės *Zilupes MKP* posto antspaudas yra suklastotas. Taip pat Latvijos Respublikos pajamų tarnyba nurodė, kad nėra jokių įrodymų, jog prekės, kurioms buvo įforminta tranzito deklaracija MRN 16LTVG200014DBE6D0 (2016-01-13), būtų neteisėtai paimitos iš muitinės priežiūros Latvijos Respublikos teritorijoje. Atsižvelgdama į tyrimo metu surinktą informaciją, Vilniaus TM konstatavo, kad procedūros vykdytojas ir vežėjas nepateikė prekės paskirties įstaigai, kaip to reikalauja 1992-10-12 Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2919/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), 96 straipsnis, todėl pagal Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnio nuostatas atsirado importo skola, o skolininke laikytina tranzito procedūros vykdytoja ir vežėjas – UAB „A1“.

Muitinės departamentas nurodo sutinkantis su Vilniaus TM skundžiamame sprendime tyrimo metu nustatytais ir nurodytais faktinėmis aplinkybėmis apie vykdytas tranzito procedūras,

todėl jų nekartojantis. Pareiškėja skunde taip pat nenurodė prieštaravimų dėl muitinės sprendime nurodytų faktinių aplinkybių, o tik pateikė šių aplinkybių vertinimą, teigdama, kad visos prekės buvo pristatytos prekių gavėjui Latvijos įmonei „DI“, o muitinės plombos nebuvo pažeistos. Įvertinus ginčo medžiagą, pasak Muitinės departamento, nustatyta, kad tyrimo metu nebuvo surinkta ir Pareiškėja nepateikė jokių objektyvių įrodymų, pagrindžiančių jos teiginį, kad visos CMR važtaraštyje Nr. IL1312179 deklaruotos prekės (23 869 kg) būtų pateiktos paskirties įstaigai ir prekių gavėjui. Iš surinktų dokumentų (tranzito deklaracijų MRN 16LTVG200014DBE6B4 ir MRN 16LTVG200014DBE6D0, CMR važtaraščio Nr. IL1312179 ir Latvijos muitinės atsakymų) matyti, kad prekių gavėjui ir Latvijos muitinei buvo pateikta tik ta dalis prekių (8 653 kg), kurioms įforminta tranzito deklaracija MRN 16LTVG200014DBE6B4. Be to, tyrimo metu buvo nustatyta, kad muitinei pateiktos tranzito deklaracijos MRN 16LTVG200014DBE6D0 (2016-01-13) ir CMR važtaraščio Nr. IL1312179 kopijos, kuriomis tranzito procedūros vykdytoja UAB „B1“ grindė tranzito procedūros užbaigimą, yra pažymėtos suklastotu Latvijos muitinės antspaudu. Taip pat Pareiškėja nepateikė įrodymų apie tai, kad ši prekė yra išvežta iš Bendrijos muitų teritorijos. Taigi, Muitinės departamento tvirtinimu, vien tas faktas, kad į tranzito deklaracijoje MRN 16LTVG200014DBE6B4 nurodytą paskirties muitinės įstaigą transporto priemonė atvyko su nepažeistomis muitinės plombomis, savaime neįrodo, kad į tranzito deklaracijoje MRN 16LTVG200014DBE6D0 nurodytą paskirties įstaigą buvo pateiktos joje deklaruotos prekės. Europos Teisingumo Teismas (toliau – ETT) byloje Nr. C-66/99, C-371/99/, C-337/01, C-300/03, C-230/06 yra konstatavęs, kad importo skola muitinei pagal Bendrijos muitinės kodekso 203 str. 1 dalį atsiranda neteisėtai paimant iš muitinės priežiūros importo muitais apmokestinamas prekes. Taip yra tuomet, kai prekių siuntos, kuriai buvo įforminta išorinio Bendrijos tranzito procedūra, nebuvo pristatyta paskirties įstaigai.

Bendrijos muitinės kodekso 215 str. 1 dalyje nustatyta, kad skola muitinei atsiranda toje vietoje, kurioje įvykdomi jos atsiradimą lemiantys veiksmai. Minėto straipsnio 2 dalis nustato, kad tuo atveju, jeigu 1 dalyje nurodytos vietos nustatyti negalima, skola muitinei laikoma atsiradusia toje vietoje, kurioje muitinė prekes pripažino esant tokioje padėtyje, kuriai susidarius atsiranda skola muitinei. To paties straipsnio 3 dalis nustato, kad, tuo atveju, kai prekėms įforminta muitinės procedūra nėra baigta, skola muitinei laikoma atsiradusia toje vietoje, kurioje:

- šioms prekėms buvo įforminta atitinkama procedūra arba
- šios prekės buvo įvežtos į Bendriją taikant atitinkamą procedūrą.

Muitinės departamentas nurodo, jog įvertinus ginčo medžiagą, matyti, kad vieta, kurioje prekės buvo paimitos iš muitinės priežiūros, nėra nustatyta, todėl šiuo atveju taikytina Bendrijos muitinės kodekso 215 str. 3 dalies nuostata, nustatanti, kad skola muitinei laikoma atsiradusi toje vietoje, kur prekėms buvo įforminta tranzito procedūra, t. y. Vilniaus TM veiklos zona (tranzito procedūra pagal deklaraciją MRN 16LTVG200014DBE6D0 (2016-01-13) buvo pradėta Vilniaus TM Vaidotų geležinkelio poste). Taigi, Vilniaus TM turėjo teisę ir pagrįstai įregistravo skolą muitinei. Toks Bendrijos muitinės kodekso 215 straipsnio nuostatų aiškinimas ir taikymas, Muitinės departamento teigimu, yra pateiktas ir ETT byloje Nr. C-230/06.

Pasisakydamas dėl Pareiškėjos skunde nurodytų teiginių, kad ji buvo galimai apgauta, o muitinė nevertino prekių gavėjo elgesio, Muitinės departamentas pažymi, kad ginčo atveju pati Pareiškėja turėjo deramai įvertinti riziką, ar, tapdama prekių, kurioms įforminta tranzito procedūra, vežėja, galės įvykdyti išipareigojimus muitinei, susijusius su vykdoma Bendrijos tranzito procedūra, t. y. ar nustatyta tvarka galės pateikti prekes paskirties muitinės įstaigai. Iš tyrimo metu surinktų įrodymų nustatyta, kad tik dalis prekių (8 653 kg, kurioms įforminta tranzito deklaracija MRN 16LTVG200014DBE6B4) buvo pateiktos paskirties įstaigai ir prekių gavėjui. Jokių objektyvių įrodymų, kad kita dalis prekių (15 216 kg, kurioms buvo įforminta tranzito deklaracija MRN 16LTVG200014DBE6D0), buvo pateikta prekių gavėjui nėra, todėl, Muitinės departamento tvirtinimu, nėra pagrindo pagal Bendrijos muitinės kodekso 96 str. 2 dalį prekių gavėją (o ne Pareiškėją) pripažinti atsakingu dėl tranzito deklaracijoje MRN 16LTVG200014DBE6D0 deklaruotų prekių pateikimo muitinei ir pripažinti jį skolininku.

Pagrindo naikinti Vilniaus TM 2018-05-22 sprendimo Nr. 18KP-08-343 dalį, kuria Pareiškėja pripažinta solidaria skolininke, nėra.

Pareiškėja 2018-08-27 skunde nurodo nesutinkanti su Muitinės departamento 2018-05-16 sprendimu dalyje, kurioje Pareiškėja pripažinta neįvykdžiusia Bendrijos muitinės kodekso 96 str. 2 dalyje numatytos pareigos ir netinkamai įvykdžiusia tranzito procedūrą pagal tranzito deklaraciją Nr. 16LTVG200014DBE6D0 (2016-01-13) bei baudos Pareiškėjai skyrimo.

Pareiškėja nurodo, jog ji, vykdydama 2016-01-12 krovinio pervežimo sutartį Nr. T61, faktinio užsakovo SIA „G1“ pavedimu pateikė į krovinio pakrovimo vietą, adresu: (duomenys neskelbtini) (UAB „B1“ muitinės sandėlis) transporto priemonių junginį, susidedantį iš krovininio automobilio *MAN TGA*, valst. Nr. (duomenys neskelbtini), ir priekabos *WIELTON*, valst. Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – autotraukinys). Minimas transporto priemonių junginys susideda iš krovininio automobilio su stacionariu krovinį skyriumi ir papildomai prie jo prikabintos priekabos (transporto priemonės fotonuotraukos buvo pateiktos Vilniaus TM). 2016-01-13 UAB „B1“ muitinės sandėlyje į autotraukinį viso bendrai buvo pakrautos 1 403 dėžės su jose buvusiomis darbinėmis pirštinėmis, kurių bendras svoris 23 869 kg. Kaip matyti iš Vilniaus TM pateikto pirminio ir kartu su šiuo skundu teikiamo papildomo autotraukinio vairuotojo L. B. paaiškinimų turinio, krovinys į autotraukinį buvo pakrautas paskirstant jį po lygiai, maždaug po 12 000 kg svorio pakraunant į krovininio automobilio stacionarų krovinį skyrių ir priekabą. Sprendžiant iš Vilniaus TM pateiktų autotraukinių sudarančių transporto priemonių registracijos liudijimų ir papildomai kartu su šiuo skundu teikiamų UAB „P1“ (*MAN Truck & BUS AG* gaminamų krovininių automobilių autorizuotas prekybos atstovas Lietuvoje) ir *WI S.A.* (priekabos gamintojas) raštų, krovinys negalėjo būti pakrautas atskirai kaip nurodyta 2016-01-13 tranzito deklaracijose T1 MRN 16LTVG200014DBE6D0 (15 216 kg, toliau – 15 216 kg deklaracija) ir T1 MRN 16LTVG200014DBE6B4 (8 653 kg, toliau – 8 653 kg deklaracija). Atsižvelgiant į minimų deklaracijų turinį, autotraukinys Lietuvos Respublikos muitinės darbuotojo buvo užplombuotas dviem plombomis (reikėtų suprasti, kad viena plomba plombuotas krovininio automobilio stacionarus krovinį skyrius ir kita plomba plombuota priekaba). Tai reiškia, kad Lietuvos Respublikos muitinės darbuotojas, plombuodamas autotraukinį, neidentifikavo konkrečių prekių, sudarančių krovinį, buvimo vietos autotraukinyje ir muitinės plombomis patvirtino, jog visos prekės nurodytos abiejose deklaracijose, tiesiog bendrai yra pakrautos į autotraukinį.

Pakrovus krovinį į autotraukinį, UAB „B1“ darbuotojas perdavė vairuotojui deklaracijas ir sąskaitas bei kartu buvo užpildytas CMR važtaraštis, dokumentuojantis viso krovinio perdavimą Pareiškėjai pervežimui atlikti, kartu nurodant važtaraštyje krovinio gavėją bei krovinio pristatymo vietą.

Pareiškėjos vairuotojas 2018-01-14 atvyko į krovinio pristatymo vietą, nurodytą krovinio vežimo sutartyje bei CMR važtaraštyje (krovinio pristatymo vieta – Latvijos Respublikoje veikiantis muitinės sandėlis). Tos pačios dienos vakare autotraukinį apžiūrėjęs Latvijos Respublikos muitinės darbuotojui visas krovinys buvo iškrautas iš autotraukinio į Latvijos Respublikos muitinės sandėlį. Kartu autotraukinio vairuotojui buvo paaiškinta, jog krovinio pervežimas turėtų būti įformintas dviem atskirais CMR važtaraščiais, nes krovinį lydi dvi deklaracijos. Autotraukinio vairuotojui buvo pateiktas dar vienas CMR važtaraštis ir paprašyta jį patvirtinti Pareiškėjos antspaudu. Autotraukinio vairuotojas tai ir atliko.

Latvijos Respublikos muitinė patvirtino, jog 8 653 kg krovinys, nurodytas deklaracijoje, buvo pristatytas autotraukiniu su nepažeistomis Lietuvos Respublikos muitinės plombomis į deklaracijoje nurodytą muitinės postą. Tuo tarpu autotraukinys 2018-01-15 jau vykdė kitą pervežimą, todėl net hipotetiškai negalėjo vykti į skirtingus Latvijos Respublikos muitinės postus. Praėjus kuriam laikui po krovinio pristatymo, Pareiškėja iš Vilniaus TM sužinojo, jog 8 653 kg svorio krovinio dalis buvo atgabenta tinkamai, o tuo pačiu autotraukiniu gabenta likusi 15 216 kg svorio krovinio dalis esą atgabenta pažeidžiant tranzito procedūrą (šios krovinio dalies pristatymas patvirtintas galimai suklastotu Latvijos Respublikos muitinės antspaudu).

Pareiškėja, vykdydama Vilniaus TM prašymus, teikė visą prašytą pateikti informaciją ir dokumentus, susijusius su krovinio pervežimu. Nepaisant to, Vilniaus TM 2018-05-22 sprendimu Nr. 18KP-08-343 dėl mokestinės prievolės muitinei atsiradimo konstatavo, jog Pareiškėja (prekių vežėja) neįvykdė prievolių, apibrėžtų Bendrijos muitinės kodekso 96 str. 2 dalyje, *in concreto* priėmusi prekes ir žinojusi, kad jos gabenamos taikant Bendrijos tranzito procedūrą, nepristatė prekių per nustatytą terminą į paskirties muitinės įstaigą ir / ar neužtikrino deramos priežiūros, kad nebūtų pažeistos muitinės panaudotos prekių identifikavimo priemonės. Kartu minimu sprendimu Vilniaus TM konstatavo, kad mokestinė prievolė muitinei atsirado solidariems skolininkams UAB „B1“ (tranzito procedūros vykdytojui) ir Pareiškėjai (prekių faktiniam vežėjui) dėl netinkamai įvykdytos tranzito procedūros pagal 15 216 kg deklaraciją.

Skunde nurodoma, jog sprendimą Muitinės departamentas grindė tokiais motyvais: 1. Pareiškėja nepateikė jokių objektyvių įrodymų, pagrindžiančių teiginį, kad krovinys būtų pateiktas paskirties įstaigai ir krovinio gavėjui; 2. nepateikė įrodymų, kad 15 216 kg krovinio dalis buvo išvežta iš Bendrijos muitų teritorijos; 3. vien tas faktas, kad į 8 653 kg deklaracijoje nurodytą paskirties muitinės įstaigą autotraukinys atvyko su nepažeistomis muitinės plombomis savaime neįrodo, kad į 15 216 kg deklaracijoje nurodyta paskirties muitinės įstaigą buvo pateiktas joje nurodytas krovinys; 4. jokių objektyvių įrodymų, kad 15 216 kg krovinio dalis buvo pateikta krovinio gavėjui nėra, todėl nėra pagrindo pagal Bendrijos muitinės kodekso 96 str. 2 dalį krovinio gavėją pripažinti atsakingu dėl 15 216 kg deklaracijoje pateikimo muitinei ir pripažinti jį skolininku.

Pareiškėja skunde akcentuoja, jog svarbi sprendžiant šį mokestinį ginčą yra faktinė aplinkybė, kad dalis krovinio (8 653 kg deklaracijoje nurodytas krovinys), kurio buvimo vieta autotraukinyje nebuvo identifikuota, muitinės buvo pripažinta atgabenta tinkamai, kartu Latvijos Respublikos muitinei patvirtinant, kad minima krovinio dalis buvo atgabenta autotraukinyje su nepakeistomis muitinės plombomis. Nurodo, jog tiek Vilniaus TM, tiek Muitinės departamento tirti dokumentai, o būtent: Pareiškėjos teritorinei muitinei teikti rašytiniai paaiškinimai ir įrodymai, Latvijos Respublikos muitinės dokumentai (surašyti ne valstybine kalba), teikti teritorinei muitinei, deklaracijų kopijos, kartu su šiuo skundu papildomai teikiami rašytiniai įrodymai (autotraukinį sudarančių transporto priemonių registracijos liudijimai, autotraukinio fotonuotraukos, autotraukinio vairuotojo pirminiai rašytiniai paaiškinimai bei Pareiškėjos rašytiniai paaiškinimai) patvirtina ir, priešingai, nei teigiama sprendime, įrodo faktinę aplinkybę, jog visas be išimties krovinys autotraukinyje su nepažeistomis Lietuvos Respublikos muitinės plombomis buvo pristatytas į paskirties vietą bei perduotas krovinio gavėjui. Tokią išvadą pagrindžia tokie faktai:

1. Krovinys, dokumentuotas deklaracijose, buvo pakrautas į autotraukinį bendrai, neidentifikuojant jį sudarančių konkrečių prekių buvimo vietos autotraukinyje (krovininio automobilio stacionarus krovinis skyrius ar priekaba), o Lietuvos muitinės pareigūnas tai patvirtindamas užplombavo autotraukinį dviem plombomis (krovininio automobilio stacionarų krovinis skyrių viena plomba ir priekabą kita plomba). Šią faktinę aplinkybę įrodo:

1.1. Deklaracijos, kuriose nurodyta, kad tiek 8 653 kg, tiek ir 15 216 kg krovinys yra gabenamas autotraukiniu (deklaracijose nurodyti krovininio automobilio su stacionariu krovinis skyriumi bei priekabos valstybiniai registracijos numeriai), kurio stacionarus krovinis skyrius ir priekabos krovinis skyrius muitinės darbuotojo užplombuoti dviem plombomis.

1.2. Autotraukinio vairuotojo rašytiniai paaiškinimai, teikti teritorinei muitinei, ir papildomi paaiškinimai, teikiami su skundu. Juose vairuotojas nuosekliai ir detalai išdėstė krovinio pakrovimo į autotraukinį, jo gabenimo bei iškrovimo faktines aplinkybes.

1.3. Autotraukinį sudarančių transporto priemonių registracijos liudijimai, kuriuose nurodyta autotraukinį sudarančių transporto priemonių leidžiama maksimali masė ir masė be krovinio. Vežant krovinį laikantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002-12-11 nutarimu Nr. 1950 patvirtintų Kelių eismo taisyklių 207 punkto ir 208.2 papunkčio bei Lietuvos Respublikos susiekimo ministro 2002-02-18 įsakymu Nr. 3-66 patvirtintų Didžiausiųjų leidžiamų naudojamų keliais transporto priemonių ar jų junginių techninių parametrų aprašo 19.6. papunkčio, 22.1. papunkčio, 25 punkto ir 26.1. papunkčių reikalavimų krovinys turėjo būti ir buvo (priešingu

duomenų nėra) autotraukinyje paskirstytas lygiomis dalimis daugmaž po 12 000 kg ir net hipotetiškai negalėjo būti pakrautas į autotraukinį deklaracijose nurodytomis dalimis 8 653 kg į krovinio automobilio stacionarų krovinių skyrių ar priekabą atskirai ir atitinkamai 15 216 kg į krovinio automobilio stacionarų krovinių skyrių ar priekabą atskirai.

1.4. Papildomai teikiami su šiuo skundu autotraukinį sudarančių krovinio automobilio su stacionariu krovinių skyriumi gamintojo *MAN Truck & BUS AG* autorizuoto atstovo Lietuvoje (UAB „P1“) bei priekabos gamintojo (*WI*) raštai, patvirtinantys aukščiau nurodytas faktines aplinkybes.

2. Krovinsys, dokumentuotas deklaracijose, buvo pristatytas krovinio gavėjui ir pateiktas Latvijos Respublikos muitinei. Tokią faktinę aplinkybę įrodo:

2.1. Latvijos Respublikos muitinės dokumentai, kuriuose nurodyta, kad krovinio dalis – 8 653 kg atvyko į Latvijos Respublikos muitinę transporto priemonėje (autotraukinyje) su nepažeistomis Lietuvos Respublikos muitinės plombomis. Nežinant, kurioje autotraukinio dalyje yra būtent 8 653 kg deklaracijoje nurodyta krovinio dalis, Latvijos Respublikos muitinės pareigūnas net hipotetiškai negalėjo identifikuoti šių prekių ir jų patikrinti nepažeidęs (nenuėmęs) autotraukinyje (krovinio automobilio stacionariame krovinių skyriuje ir priekaboje) esančių prekių buvimą patvirtinančių Lietuvos Respublikos muitinės plombų, tad kartu ir plombų, kuriomis buvo garantuotas ir likusios krovinio dalies – 15 216 kg buvimas autotraukinyje.

2.2. Muitinės departamento ir teritorinės muitinės pripažintas faktas, jog 8 653 kg krovinio dalis buvo atgabenta į Latvijos Respublikos muitinę. Net hipotetiškai Pareiškėja negalėjo atgabenti į Latvijos Respublikos muitinę tik 8 653 kg deklaracijoje nurodytos krovinio dalies autotraukiniu su nepažeistomis Lietuvos Respublikos muitinės plombomis, preziumuojant, kad Lietuvos Respublikos muitinės darbuotojas plombomis užplombavo autotraukinį, kuriame buvo visas krovinsys.

2.3. Deklaracija dėl 8 653 kg krovinio gabenimo, kurioje yra Latvijos Respublikos muitinės antspaudas, patvirtinantis šios krovinio dalies atgabėmą į Latvijos Respublikos teritorinę muitinę.

2.4. Autotraukinio vairuotojo rašytiniai paaiškinimai, teikti teritorinei muitinei, ir papildomi paaiškinimai, teikiami su šiuo skundu, kuriuose vairuotojas nuosekliai ir detalai išdėstė krovinio pakrovimo į autotraukinį, jo gabenimo bei iškrovimo faktines aplinkybes.

3. Pareiškėja nevezėjo prekių į deklaracijose nurodytus konkrečius Latvijos Respublikos muitinės postus, o krovinsys buvo iškrautas iš autotraukinio ir perduotas krovinio gavėjo dispozicijon krovinio gabenimo sutartyje ir pirminiame CMR važtaraštyje nurodytoje paskirties vietoje (Latvijos Respublikos muitinės sandėlyje). Šią faktinę aplinkybę įrodo:

3.1. Kartu su skundu dėl teritorinės muitinės sprendimo Pareiškėjos pateikti rašytiniai įrodymai, patvirtinantys, kad autotraukinsys net hipotetiškai negalėjo atvykti į 8 653 kg deklaracijoje nurodytą Latvijos Respublikos muitinės postą šioje deklaracijoje nurodytą dieną, nes tuo metu neginčytinai buvo kitoje vietovėje ir vykdė kito krovinio pervežimą.

3.2. Autotraukinio vairuotojo rašytiniai paaiškinimai, teikti teritorinei muitinei, ir papildomi paaiškinimai, teikiami kartu su šiuo skundu, juose vairuotojas nuosekliai ir detalai išdėstė krovinio pakrovimo į autotraukinį, jo gabenimo bei iškrovimo faktines aplinkybes.

3.3. CMR važtaraštis, kuriame yra krovinio siuntėjo, Pareiškėjo ir krovinio gavėjo žyma apie 8 653 kg svorio krovinio dalies pristatymą bei CMR važtaraštis, kuriame yra krovinio siuntėjo ir Pareiškėjos žymos apie krovinio išgabėmą.

Pareiškėjos tvirtinimu, visuma nurodytų įrodymų leidžia teigti, kad Muitinės departamentas nevisapusiškai įvertino Vilniaus TM surinktus įrodymus, susijusius su mokestiniu ginču. Pareiškėjos nuomone, mokestinio ginčo metu surinkti įrodymai tiek tiesiogiai, tiek ir netiesiogiai paneigia Muitinės departamento sprendimo motyvuojamoje dalyje išdėstytas išvadas, o tai leidžia teigti, jog ginčijamas sprendimas yra nepagrįstas ir neteisėtas.

Apibendrinus tai, kas išdėstyta, skunde prašoma pakeisti Muitinės departamento 2018-08-01 sprendimą Nr. 1A-297 ir panaikinti Vilniaus TM 2018-05-22 sprendimą Nr. 18KP-08-343 toje dalyje, kurioje pripažinta, kad už tinkamai neįvykdytą muitinio tranzito procedūrą, vykdytą pagal

tranzito deklaraciją MRN 16LTVG200014DBE6D0 (2016-01-13), Pareiškėjai kaip solidariai skolininkei atsirado mokestinė prievolė muitinei, kurios dydis 8 203 Eur maito, 20 862 Eur PVM, 345 Eur muitų delspinigių, 5 320 Eur PVM delspinigių, laikant, kad skolos muitinei atsiradimo data yra 2016-01-23, skolos atsiradimo vieta – Vilniaus TM veiklos zona; arba perduoti Muitinės departamentui Pareiškėjos skundą nagrinėti iš naujo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi mokestinio ginčo bylos medžiagą, Pareiškėjos skunde ir šalių posėdžio Komisijoje metu išdėstytus argumentus, konstatuoja, kad Pareiškėjos skundas atmestinas, Muitinės departamento sprendimas tvirtintinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Pareiškėjai, kaip solidariai skolininkei (vežėjai), įregistruotos importo skolos muitinei dėl nebaigtos Bendrijos tranzito procedūros. Ginčo byloje nustatyta, kad 2016-01-13 buvo įformintos Bendrijos tranzito procedūros pagal tranzito deklaracijas T1 MRN 16LTVG200014DBE6D0, T1 MRN 16LTVG200014DBE6B4. Pagal T1 MRN 16LTVG200014DBE6D0 buvo deklaruotos prekės: darbinės pirštinės, 955 pakuotės, bruto svoris – 15216 kg, prekių siuntėjas – UAB „B1“, prekių gavėjas – SI (adresas – (duomenys neskelbtini) Rusija), tranzito terminas – 2016-01-22, paskirties įstaiga – Zilupes MKP postas (LV000723). Pagal T1 MRN 16LTVG200014DBE6B4 deklaruotos prekės: darbinės pirštinės, 448 pakuotės, bruto svoris – 865 kg, prekių siuntėjas – UAB „B1“, prekių gavėjas – SIA T1 (adresas – (duomenys neskelbtini) tranzito terminas – 2016-01-22, paskirties įstaiga – Latvijos muitinės Škirotavas MKP postas (LV000207). Prekės pagal aptartas tranzito deklaracijas buvo pakrautos į vieną transporto priemonę, prekių identifikavimo priemonės (plombos) Nr. I773909–773910; bendras prekių bruto svoris – 23869 kg, bendras pakuočių skaičius – 1403, bendram prekių kiekiui gabenti buvo įformintas prekių gabenimo važtaraštis CMR Nr. IL 1312179 (2016-01-13). Pagal Vilniaus TM surinktą (taip pat gautą iš Latvijos mokesčių administratoriaus) informaciją nustatyta, kad Bendrijos tranzito procedūra pagal T1 MRN 16LTVG200014DBE6B4 užbaigta Škirotavas MKP poste 2016-01-19 (prekės atvyko transporto priemonėje valstybinis numeris (duomenys neskelbtini). Tuo tarpu dėl Bendrijos tranzito procedūros pagal T1 MRN 16LTVG200014DBE6D0 gauta informacija, kad procedūra užbaigta neteisėtai (per klaidą) ne deklaruojant paskirties muitinės įstaigoje – Zilupes MKP poste, o Latvijos muitinės Rezekne MKP poste. Vilniaus TM, vykdydama tyrimą, gavusi iš procedūros vykdytojo ir vežėjo prašomus dokumentus, papildomai su užklausa kreipėsi į Latvijos kompetentingą instituciją, kuri dėl T1 MRN 16LTVG200014DBE6D0 pateikė informaciją, kad tranzito deklaracijoje ir CMR važtaraštyje uždėtas Latvijos muitinės Zilupes MKP posto atspaudas akivaizdžiai suklastotas. Atsižvelgdama į šią, taip pat į kitą tyrimo metu surinktą informaciją, Vilniaus TM konstatavo, kad procedūros vykdytojas neįvykdė įsipareigojimų, numatytų Bendrijos muitinės kodekso 96 str. 1 dalyje, o prekių vežėjas – įsipareigojimų, numatytų Bendrijos muitinės kodekso 96 str. 2 dalyje, todėl šie asmenys pripažinti solidariais skolininkais muitinei, vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 203 str. 3 dalies 1–4 įtraukose numatytais pagrindais.

Pareiškėja nesutinka su mokesčių administratoriaus pozicija, savo nesutikimą grįsdama aplinkybėmis, susijusiomis su faktiniu prekių gabenimu, tai yra, kad prekės pagal abi tranzito deklaracijas buvo pakrautos į vieną transporto priemonę, paskirstant prekes tolygiai transporto priemonėje, prekės buvo užplombuotos bendrai, neidentifikuojant konkrečių prekių buvimo transporto priemonėje. Prekės buvo atgabentos į CMR važtaraštyje nurodytą vietą ir iškrautos, o pati Latvijos muitinė patvirtino, jog 8653 kg krovinio dalis pristatyta su nepažeistomis plombomis, todėl atsižvelgiant į faktines krovinio (prekes vežant bendrai) gabenimo aplinkybes, Pareiškėja teigia, kad visas krovinyas buvo pristatytas į paskirties vietą ir perduotas krovinio gavėjui, todėl ji negali būti laikoma solidaria skolininke pagal Bendrijos muitinės kodekso 96 str. 2 dalį, nes faktinis disponavimas prekėmis perėjo prekių gavėjui.

Pagal Bendrijos muitinės kodekso 37 straipsnio 1 dalies nuostatas į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės nuo jų įvežimo momento yra muitinės prižiūrimos. Pagal Bendrijos muitinės kodekso 203 str. 1 dalį importo skola muitinei atsiranda – neteisėtai paimitant iš muitinės

priežiūros importo muitais apmokestinamas prekes. Tokiu atveju skolininkais muitinei yra laikomi asmenys, nurodyti Bendrijos muitinės kodekso 203 str. 3 dalies 1–4 įtraukose. Bendrijos muitinės kodekso 96 straipsnio dalis numato, kad už prievolių, susijusių su išorinio Bendrijos tranzito procedūra, įvykdymą atsako jos vykdytojas. Jis atsako: a) už nesugadintų prekių pristatymą per nustatytą terminą į paskirties muitinės įstaigą, deramai prižiūrint, kad nebūtų pažeistos muitinės panaudotos prekių identifikavimo priemonės; b) už nuostatų, susijusių su Bendrijos tranzito procedūra, laikymąsi. Tačiau nepaisant 1 dalyje nustatytų tranzito procedūros vykdytojo prievolių, *prekių vežėjas* arba gavėjas, priėmęs prekes ir žinantis, kad jos gabenamos taikant Bendrijos tranzito procedūrą, taip pat atsako už nesugadintų prekių pristatymą per nustatytą terminą į paskirties muitinės įstaigą ir už deramą priežiūrą, kad nebūtų pažeistos muitinės panaudotos prekių identifikavimo priemonės. Tokiu būdu aptartos nuostatos įtvirtina ne tik procedūros vykdytojo, bet ir kitų asmenų atsakomybę už netinkamą Bendrijos tranzito procedūros užbaigimą. Iš Vilniaus TM sprendimo matyti, kad Pareiškėja skolininke pripažinta muitinei, remiantis Bendrijos muitinės kodekso 203 str. 3 d. 2 įtrauka (bet kuris asmuo, dalyvavęs taip paaimant prekes ir žinojęs, arba, yra pagrindo manyti, turėjęs žinoti, kad prekės paaimamos iš muitinės priežiūros), taip pat, remiantis Bendrijos muitinės kodekso 96 str. 2 dalies nuostatomis, kaip vežėjas, paėmęs prekes ir žinantis, kad jos gabenamos, taikant Bendrijos tranzito procedūrą. ESTT savo praktikoje (pavyzdžiui, 2016-12-21 sprendimas byloje C-547/15) yra išaiškinęs, kad „Muitinės kodekso 96 str. 2 dalyje numatyta vežėjo atsakomybė yra grindžiama fiziniu prekių turėjimu ir žinojimu, kad joms taikoma Bendrijos tranzito procedūra. Pagal šią nuostatą vežėjas, kuris priima prekes žinodamas, kad joms taikoma tokia procedūra, kaip faktinis šių prekių turėtojas *privalo* per nustatytą terminą ir nepažeidęs panaudotų prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių pateikti jas nesugadintas paskirties mokesčių institucijai“ (24 p.). Pažymėtina ir tai, jog ESTT (2017-05-18 sprendimas byloje C-154/16) yra pabrėžęs, jog jeigu vežėjas neįvykdė pareigos paskirties muitinės pateikti nepakeisto pavidalo prekes, kurioms įforminta išorinio Bendrijos tranzito procedūra, jis taip pat dėl to turi būti laikomas muitinės skolininku, o tai reiškia, kad pagal Muitinės kodekso 213 str. jis kartu su tranzito procedūros vykdytoju turi solidariai sumokėti skolą muitinei (74, 75, 81 p.).

Ginčo situacijoje Pareiškėja neginčija aplinkybės, kad ji žinojo apie prekių gabenimo režimą, Pareiškėjos pateiktas paaiškinimas patvirtina, kad jos atstovui (vairuotojui) buvo perduoti su prekių gabenimu susiję dokumentai, taip pat ir tranzito deklaracijos, iš kuriose esančios informacijos matyti, jog pagal skirtingas tranzito deklaracijas gabentų prekių gavėjai yra skirtingi, kaip ir skirtingos prekių muitinės paskirties įstaigos, kurioms nustatytu terminu prekės turėjo būti pateiktos (Pareiškėjos 2016-08-31 paaiškinimas). Nors Pareiškėja teigia, kad jos pareiga buvo įvykdyta, nes visos prekės (pakrautos ir užplombuotos Lietuvos Respublikoje, o ne tik jų dalis gabenta pagal T1 MRN 16LTVG200014DBE6B4) buvo perduotos vežimo sutartyje ir CMR važtaraštyje nurodytam prekių gavėjui Latvijos Respublikoje, tai patvirtina nuosekliai ir visapusiškai paaiškintos prekių vežimo aplinkybės, tačiau, Komisijos vertinimu, Pareiškėjos skunde nurodomos aplinkybės nepaneigia Muitinės departamento pripažinto vežėjo atsakomybės atsiradimo pagrindo, neeliminuoja Pareiškėjos kaip solidarios skolininkės atsakomybės už Bendrijos muitinės kodekso 96 str. 2 dalyje nustatytos pareigos tinkamą įvykdymą. Tinkamas Bendrijos muitinės kodekso 96 str. 2 dalyje nustatytos pareigos įgyvendinimas siejamas ne su prekių perdavimu nurodomam prekių gavėjui (ką ginčo situacijoje įrodinėja Pareiškėja), o su prekių pristatymu muitinės paskirties įstaigai. Tokiu būdu, esant Bendrijos muitinės kodekse įtvirtintoms konkrečioms vežėjo pareigoms ir faktiškai vežėjui žinant apie gabenamų prekių statusą, vežėjas pats pasirenka būdus, kuriais jis gali tinkamai realizuoti jam Bendrijos muitinės kodekso nustatytą pareigą.

Komisijos vertinimu, ginčo byloje nėra pateikta objektyvių duomenų, kurie patvirtintų, jog visos prekės (1403 dėž., 23869 kg bruto svoris, tai yra bendras prekių svoris pagal abi tranzito deklaracijas) buvo perduotos prekių gavėjui, o Pareiškėja tokias išvadas daro remdamasi prielaida, kad prekės buvo gabentos kartu ir jų dalis pripažinta tinkamai pateikta muitinės paskirties įstaigai, todėl tokios pat išvados turi būti padarytos ir dėl kitos krovinio dalies.

Pirmiausia ginčo situacijoje nei Pareiškėja, nei procedūros vykdytoja mokesčių administratoriui nepateikė dokumentų, pagrindžiančių, kad Bendrijos tranzito procedūra pagal deklaraciją T1 MRN 16LTVG200014DBE6D0 yra užbaigta ir prekės deklaracijoje nustatytu terminu yra pristatytos deklaracijoje nurodytai paskirties įstaigai. Nors byloje yra pateiktos CMR važtaraščio IL 1312179 (jame nurodytas prekių kiekis – 1403 dėžės, 23869 kg bruto svoris (bendras prekių svoris pagal abi tranzito deklaracijas) ir tranzito deklaracijos 16LTVG200014DBE6D0 (su Latvijos muitinės posto – MKP 0723 2016-01-19 spaudu Nr. 014) kopijos, tačiau Latvijos kompetentinga institucija nepatvirtino šių dokumentų autentiškumo ir tinkamumo Bendrijos tranzito procedūros užbaigimui patvirtinti, savo atsakyme nuroydamą, kad tokio antspaudo nurodytas Latvijos muitinės postas neturi, todėl padaryta išvada, kad „Zilupe CCC“ antspaudas Nr. 014 ant dokumentų kopijų buvo akivaizdžiai suklastotas (Priedas prie TC20A, 2016-10-31). Pasisakant dėl Pareiškėjos paaiškinimų, susijusių su prekių gabenimu, taip pat dėl naujų CMR važtaraščių įforminimo (teigta, kad 2 nauji CMR važtaraščiai (su tuo pačiu numeriu) vietoj vieno to paties numerio CMR važtaraščio (kuriuo buvo gabentas visas prekių kiekis) su skirtingais prekių kiekiais buvo įforminti jau atgabenus prekes į Latviją, deklarantui nesutikus priimti prekių, nes prekių gabenimas tranzitu buvo įformintas skirtingomis tranzito deklaracijomis), darytina išvada, kad ir ši informacija nepatvirtina prekių pristatymo / perdavimo gavėjui (laikantis pozicijos, kad visos prekės perduotos vienam galutiniam tiekėjui) aplinkybių. Pirmą, byloje yra pateiktos dvi CMR važtaraščio IL 1312179, kuriuo gabentos 1403 dėžės darbinių pirštinių (23869 kg bruto svoris) pagal abi tranzito deklaracijas, kopijos (Komisijai pateiktos ginčo bylos 57, 60 lapai). Tiek pirmojo dokumento kopijoje (su Latvijos muitinės posto 2016-01-19 spaudu, 60 l.), tiek antrojo CMR važtaraščio IL 1312179 (A) kopijoje nėra jokių duomenų apie *šio kiekio prekių* pristatymą nurodytam prekių gavėjui, nes CMR 24 langelis prekių gavėjo (SIA TI) nėra užpildytas ar pasirašytas. Tuo tarpu gavėjo SIA TI parašu ir spaudu yra patvirtintas tik 448 dėžių darbinių pirštinių (8653 kg bruto svoris) gavimas CMR važtaraštyje IL 1312179 (B) (bylos 58 lapas), o važtaraštyje IL 1312179 nurodytų 955 dėžių darbinių pirštinių, 15216 kg bruto kiekis (bylos 55 lapas) nėra patvirtintas nei SIA TI, nei kito nurodyto gavėjo SI (duomenys neskelbtini) Rusija). Todėl, atsižvelgiant į aptartų dokumentų turinį, Pareiškėjos paaiškinimai apie prekių pagal abi tranzito deklaracijas perdavimą prekių gavėjui SIA TI (pagal tranzito deklaracijas prekių gavėjai yra skirtingi ir skirtingos muitinės paskirties įstaigos), negali būti pakankamais įrodymais, pagrindžiančiais aplinkybes, kad ginčo prekių (dėl kurių Bendrijos tranzito procedūros užbaigimo kyla ginčas) disponavimo teisė buvo perduota dokumentuose nurodytiems prekių gavėjams. Todėl, Komisijos vertinimu, ginčo situacijoje Pareiškėjos akcentuotos aplinkybės, kad prekės buvo gabentos viena transporto priemone, neidentifikuojant jų vietos transporto priemonėje, buvo plombuotos vienomis identifikavimo priemonėmis (plombomis), ir tai, jog pagal vieną iš tranzito deklaracijų buvo pristatytos paskirties įstaigai (ginčo dėl šių aplinkybių nekyla), nesudaro pagrindo tokias pat išvadas daryti ir dėl prekių, kurioms Bendrijos tranzito procedūra buvo įforminta deklaracija 16LTVG200014DBE6D0, ir pripažinti, kad Pareiškėja tinkamai įvykdė savo pareigas pagal Bendrijos muitinės kodekso 96 str. 2 dalį. Ginčo situacijoje, esant Bendrijos muitinės kodekse griežtai reglamentuotoms prekių vežėjų, prekes gabenant pagal Bendrijos tranzito procedūrą, pareigoms ir atsakomybei, vežėjui disponuojant informacija apie prekėms taikomą režimą, vežėjui nustatytų pareigų neįvykdžius, jis tampa atsakingu už muitinės prižiūrimum prekių paėmimą iš muitinės priežiūros. Ginčo byloje surinkti duomenys rodo, jog Pareiškėja žinojo apie gabenamoms prekėms taikomą muitinės procedūrą, tačiau nesiėmė pakankamų priemonių, kad tinkamai įvykdytų Bendrijos muitinės kodekso 96 str. 2 dalyje numatytą pareigą – prekes pristatyti į muitinės paskirties įstaigą, todėl konstatuotina, kad Pareiškėja pagrįstai pripažinta skolininke muitinei.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi,

n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento 2018-08-01 sprendimą Nr. 1A-297.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprenddami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Vilma Vildžiūnaitė

Andrius Venius